

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2024/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.364/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.364/2023/2. számú végzése, a Pécsi Törvényszék 3.K.700.126/2023/5. számú ítélete, Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlése 288/2022. (XII. 6.) számú határozata, továbbá Pécs Megyei Jogú Város Polgármestere 9/285-42/2022. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben megállapított tényállás szerint az indítványozó lakóhelyének közvetlen szomszédságában lévő épület az ingatlan-nyilvántartás szerint lakóház rendeltetésű, de abban 2019 óta egy egészségügyi szolgáltató működik. Mivel az ingatlan tulajdonosa a rendeltetés módosításáról településképi bejelentést nem tett (ezáltal az ingatlan-nyilvántartásban az ingatlan rendeltetését nem módosította), így az indítványozó Pécs Megyei Jogú Város polgármestere felé bejelentést tett, amely alapján hatósági eljárás indult. Az eljárás eredményeképp a tulajdonossal szemben településképi bírságot szabtak ki és felhívták a rendeltetésmódosítással kapcsolatos kérelme előterjesztésére. Abban az eljárásban az indítványozó kérelmére a hatóság az indítványozó ügyféli minőségét elismerte. A tulajdonos ezt követően a településképi bejelentési kötelezettségének eleget tett, a bejelentése alapján újabb hatósági eljárás kezdődött, amelyben az indítványozó ismételtén az ügyféli jogállása megállapítását kérte, tekintettel arra,

hogy a közvetlen szomszédja által generált gépkocsiforgalom környezetszennyezést valósít meg, KRESZ-ellenes, így sérti a jogos érdekeit.

- [3] Pécs Megyei Jogú Város Polgármestere mint elsőfokú hatóság (a továbbiakban: Polgármester) a 2022. október 25. napján kelt 9/285-42/2022. számú végzésével az indítványozó ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelmét elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlése mint másodfokú hatóság (a továbbiakban: Közgyűlés) a 288/2022. (XII. 6.) számú határozatával a fellebbezést elutasította és az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Megállapította, hogy a hivatalból (a felperes bejelentése alapján) indult kötelezési eljárás és a kérelemre indult településképi bejelentési eljárás egymástól elkülönül, így az ügyfélképeséget mindkét eljárásban külön kell vizsgálni. Az indítványozó közvetlen érintettsége az utóbbi eljárásban nem mutatható ki, hiszen ekkor a tudomásulvételi eljárás keretében a hatóság mérlegelési jogkör nélkül csak a vonatkozó jogszabályi eljárásoknak való megfelelést vizsgálja, a megnövekedett számú gépjármű parkolásából eredő problémák egy része forgalomtechnikai, más része pedig birtokvédelmi kérdés, amelynek vizsgálata nem része a településképi bejelentési eljárásnak, és így a tudomásulvétel során a szomszéd közvetlen érintettségét sem alapozza meg.
- [4] A Közgyűlés határozatával szemben az indítványozó által előterjesztett keresetet a Pécsi Törvényszék a 2023. április 28. napján kelt, 3.K.700.126/2023/5. számú ítéletével elutasította. Megállapította, hogy a rendeltetismódosítással kapcsolatos eljárások tekintetében nincs *ex lege* ügyfélfogalom, így az ügyféli jogállás meghatározása körében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) jogviszonyon alapuló ügyfélfogalmát kell figyelembe venni az eljárás során, azaz azt kell vizsgálni, hogy kinek van jog által védett közvetlen érintettsége. Indokolása szerint a közvetlenség az ügyféli kapcsolatnál azt jelenti, hogy az ügyfél jog által védett érdeke az ügy tárgyához képest bizonyos (nem hipotetikus) és konkrét (nem esetleges) (Pécsi Törvényszék ítélete, Indokolás [59]-[60]). Megállapította, hogy az indítványozó a megnövekedett gépkocsiforgalomra, a környezetszennyezésre, a KRESZ-ellenes magatartásra hivatkozott, továbbá arra, hogy a korábbi hatósági eljárásban ügyfélként elismerték. Arra a következtetésre jutott, hogy a hatóság a tulajdonos által előterjesztett bejelentési kérelem kapcsán kizárólag az országos és helyi építési követelményeknek való megfelelést vizsgálhatja, ezt meghaladó vizsgálódási kötelezettsége és jogosítványa nincsen, így a gépkocsiforgalom, a KRESZ-ellenes magatartások, a környezetszennyezés (bűz, zaj) nem képezik a településképi bejelentési eljárásban a hatósági eljárás tárgyát (Pécsi Törvényszék ítélete, Indokolás [73]). A parkolással kapcsolatos kérdéskör ugyanakkor az ügy tárgyát képezte, de az indítványozó a keresetében a parkolóhelyek megvalósítását nem vitatta, csak azt, hogy az ügyfelek nem ezeket a parkolóhelyeket használják, ami azonban szintén nem tárgya a településképi bejelentési eljárásnak

(Pécsi Törvényszék ítélete, Indokolás [78]-[80]). A törvényszék kitért arra is, hogy az indítványozó sérelmezte, hogy a megelőző eljárásban a Közgyűlés elmulasztotta kézbesíteni az ügyféli jogállás iránti kérelmet elutasító döntéssel szembeni fellebbezést elbíráló másodfokú határozatát a felperes jogi képviselőjének. Megállapította, hogy ezzel kétségtelenül megsértette az Ákr. 50. § (4) bekezdését és a 13. § (6) bekezdését is, azonban ezen jogszabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki, a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjog nem sérült (Pécsi Törvényszék ítélete, Indokolás [87]-[89]).

- [5] 1.2. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Kifejtette, hogy az ügyféli jogállás elismerésének elmaradása azt jelenti, hogy az ügyben érintettek nem tudják érvényesíteni a tisztességes eljáráshoz való jogukat, sem az ügy tisztességes elintézésére, sem a jogorvoslati út igénybevételére vonatkozóan a konkrét eljárás vonatkozásában. A Kúria a 2023. július 4. napján kelt, Kfv.IV.37.364/2023/2. számú végzésével felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, mivel megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn. Megállapította, hogy a Törvényszék az adott ügyhöz és az indítványozó ügyféli jogállás megállapítására irányuló kérelméhez képest végezte el annak egyedi mérlegelését, hogy az indítványozót az ügyféli jogállás megillette-e. Indokolása szerint a Törvényszék kifejezetten hivatkozta a Kúria közzétett döntéseiben megjelenő gyakorlatát, az indítványozó felülvizsgálati kérelmében pedig az ügy egyedi körülményeinek mérlegelését vitatta (Kúria végzése, Indokolás [27]). A Kúria értelmezése szerint a perbeli esetben nincs olyan jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria nem foglalt állást, illetve amelynek vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria végzése, Indokolás [28]). Megállapította továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelés ténylegesen nem a perbeli, az ügyféli minőség kapcsán lefolytatott eljárásban bekövetkezett eljárási jogának sérelmére vonatkozott, hanem arra, hogy az ügyféli minőségének megállapítása hiányában az ügyfelek jogaival nem élhetett (Kúria végzése, Indokolás [30]). Indokolása szerint az indítványozónak ki kellett volna fejtenie, hogy az eljárásban milyen alapvető eljárási joga sérült, az mennyiben hatott ki az ügy érdemére és az alapján miért indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. Ennek valószínűsítésére a Kúria szerint nem alkalmas az, ha a fél az ügy érdemében hozott döntés következményeképp nem gyakorolhat egyes eljárási jogokat.
- [6] 1.3. Az indítványozó a Kúria ítéletének meghozatalát követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a hatósági és bírósági döntések tekintetében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, R) cikk (2) bekezdésének, VI. cikk (2) bekezdésének, XXI. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, továbbá a 28. cikkének sérelmét

állította. Az indítványozó az Alkotmánybíróság hiánypótlásra történő felszólítása után indítványát két alkalommal kiegészítette. Indítványában az Alaptörvényben biztosított jog vélelmezett sérelmét az alábbiak szerint indokolta.

- [7] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének és XXI. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra alapozta, hogy az otthon nyugalomához és egészséges környezethez fűződő Alaptörvényben rögzített jogai a közvetlen szomszédjában lévő lakóépület rendeltetismódosításával kialakított egészségügyi szolgáltatóház működése óta nem érvényesülnek, mert szerinte a szomszédos ingatlan tulajdonosa nem biztosítja az egészségügyi szolgáltatás rendeltetéshez előírt számú és elhelyezkedésű parkolót, vendégei a környező közterületet, utcákat használják parkolásra. A hatóság nem érvényesíttette szerinte a helyi és országos építési jogszabályokat, ezért jogsértő módon vette tudomásul a szolgáltatóház rendeltetismódosításra vonatkozó településképi bejelentését, ügyféli jogállás iránti kérelme elutasításának indoklásában az alapjogi sérelmeket illetékességi körén kívül eső adottságnak, forgalomtechnikai és birtokvédelmi kérdésnek minősítette. Álláspontja értelmében a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy olyan jogsérelmek okán kérte ügyféli jogállása elismerését, melyek jogorvoslata más eljárásban nem biztosított, továbbá melynek kimenetelétől függ az otthon nyugalomához és egészséges környezethez fűződő alapjogai érvényesülése.
- [8] A XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét az indítványozó arra alapozta, hogy a hatósági és bírósági döntések következtében számára megszűnt a jogorvoslat lehetősége. A hatóság az indítványozó ügyféli jogállás iránti kérelme elbírálásakor nem végzett alapos vizsgálatot, kérelmét részben jogilag értelmezhetetlen indokokkal, részben két kiragadott jogszabály szűk értelmezéséből adódó téves következtetések alapján, jogilag megalapozatlan és félevezető indoklással utasította el.
- [9] A XXIV. cikk (1) bekezdésének, R) cikk (2) bekezdésének és a B) cikk (1) bekezdésének sérelme az indítványozó szerint azért következett be, mert a Közgyűlés elmulasztotta jogi képviselője számára megküldeni ügyféli jogállásról szóló elutasító határozatát, ezzel jogi képviselője számára a jogorvoslatra fordítható felkészülési idő jelentősen csökkent. Ezen felül a Közgyűlés azt állította, hogy a rendeltetismódosítás tudomásulvételről őt értesítette, ami állítása szerint nem helytálló. Álláspontja szerint a hatóság az ügy érdemére kiható eljárási hibákkal, hamis tényközlésekkel, a kérelem elutasításának félrevezető indoklásával nem csak a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő alapjogot sértette meg, hanem a jogbiztonság elvét és az R) cikk (2) pontjában foglaltakat is.
- [10] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének sérelmét abban látja az indítványozó, hogy a Törvényszék a döntését a hatóság félrevezető indoklására alapította, nem végezte el az ügy teljes ténybeli és jogi elemzését. Sem a fennálló alapjogi sérelmeket, sem azok okaként megjelölt építésügyi kérdéskört, sem az egyéb

jogorvoslati lehetőség meglétét nem vizsgálta. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elutasításának indokolásakor a kérelem tartalmát illető olyan hiányosságára hivatkozott, mely tényszerűen nem áll fenn, a Törvényszék által idézett precedensek ügyre vonatkozó relevanciáját nem vizsgálta, továbbá nem tért ki a felülvizsgálati kérelem eljárási szabálysértésre vonatkozó részére.

- [11] Az indítványozó szerint a rendeltetésmódosításra vonatkozó településképi eljárás ugyan nem építésügyi eljárás, de célja az építési jogszabályok érvényesítése (kihatása pedig hasonlóan érintheti környezetét), ezért szerinte irányadónak lehet tekinteni az Alkotmánybíróság építési ügyekben ügyféli jogállás kérdésében hozott határozatait. Ez alapján szerinte az ügyféli jogállás vizsgálatának megtagadása a 3278/2019. (XI. 5.) AB határozatra hivatkozva az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét idézte elő. További alkotmánybírósági határozatokra hivatkozva igyekezett alátámasztani az Ákr. általános ügyfélfogalmának általa helyesnek tartott értelmezését és arra is hivatkozott, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint még egy telekalakítási ügyben is jelentősége lehet az ügyféli jogállás elismerésének.
- [12] Szerinte annak ténye, hogy alapjogi sérelmei részben birtokvédelmi jellegűek, nem zárja ki, hogy a jogsérelmek összefüggésben legyenek a településképi eljárással (konkrétan a rendeltetésmódosítás jogsértő tudomásulvételével) és nem ad okot arra, hogy a jogorvoslatot más eljárásba irányítsák. A hatóságnak szerinte tisztában kellett lennie azzal, hogy más eljárás jogi, illetve gyakorlati okokból nem alkalmas a jogorvoslatra.
- [13] Arra is hivatkozott, hogy nem állította azt, hogy a felsorolt jogsérelmek vizsgálata elvárás lenne a településképi eljárásban, hanem csak azt, hogy a negatív hatások változatlanul fennállnak és a parkolók létesítése ellenére változatlanul jogszabályellenes a rendeltetésmódosítás. Szerinte az eljáró hatóságok és bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy sérelme okaként a parkolásra vonatkozó építési előírások megsértését jelölje meg a fellebbezésben, a keresetben és védíratra adott nyilatkozatban egyaránt. Jelezte, hogy a telken kívül létesített parkolók jogszabályellenesek és a gyakorlatban is haszontalanok, a szolgáltatóház teljes parkolási igénye továbbra is a közterületet terheli.
- [14] A Kúria végzése kapcsán hivatkozott arra, hogy sérül a jogállamiság elve, a jogorvoslathoz, a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő jog, ha a bírói gyakorlat elfogad olyan hatósági érvelést, mely az eljárás speciális jellegére hivatkozva zárja ki az ellenérdekű ügyféli jogállás elvi lehetőségét.
- [15] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.

- [16] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2023. július 17. napján vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2023. augusztus 31. napján nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Megállapítható, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben a hatvannapos törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [17] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Mivel jelen ügyben a Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék ítéletének alkotmányossági vizsgálatát is elvégezheti.
- [18] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont].
- [19] Az indítvány a VI. cikk (2) bekezdése, XXI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3045/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [12]}, ami jelen ügyben nem teljesült. Továbbá az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az R) cikk (2) bekezdése, valamint a 28. cikk sem {lásd például: az R) cikk (2) bekezdés vonatkozásában a 3142/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [16]; a 28. cikk vonatkozásában a 3004/2021. (I. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}. Mindezek alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja előírásainak.
- [20] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont], továbbá tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [21] Az indítvány a XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy

a sérelmezett bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Ugyanakkor a VI. cikk (2) bekezdése és XXI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az indítványozó nem támasztotta alá alkotmányjogilag értékelhető indokolással azt az állítását (amelyet gyakorlatilag tényként állított), hogy ezen Alaptörvényben biztosított jogainak állított sérelme miatt a jelen eljárás miatt következett be. Az alapügy tényállásából és az indítványozó előadásából is megállapítható, hogy az egészségügyi szolgáltató már a településképi bejelentési eljárás megindulása előtt is működött (a településképi kötelezési eljárás éppen emiatt indult), a parkolóhelyeket jelen eljárástól függetlenül is használhatták a szolgáltatás igénybe vevői, ráadásul jelen eljárás az ügy érdemében nem is hozott döntést az indítványozó által sérelmezett kérdésekkel kapcsolatban. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pontja előírásainak.

- [22] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.
- [23] 2.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [24] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróságnak a XXIV. és XXVIII. cikkel kapcsolatos, részletesen kimunkált esetjogára.
- [25] Az indítványozó kifejtett álláspontja szerint a bíróságok döntései az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági és tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát és a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslatihoz fűződő jogát azáltal sérti, hogy az eljáró hatóságok és bíróságok az indítványozó ügyféli jogállását okszerűtlenül mérlegelve nem ismerték el és ezzel megfosztották a jogorvoslat lehetőségétől is.

- [26] A tisztességes hatósági és tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, továbbá a jogorvoslathoz való jog állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [27] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből csupán az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Jelen ügyben a jogorvoslat lehetősége az indítványozó számára kétséget kizáróan biztosítva volt, ezen jogával az indítványozó élt is. Kétségtelen, hogy a fellebbezési hatóság és a bíróságok ebben a körben nem az indítványozó településképi bejelentési eljárás érdemével kapcsolatos érveit bírálták el, de a jogorvoslat nem is erre vonatkozott, hanem az ügyféli jogállás elismerésére. Az Alkotmánybíróság szerint ettől még az ügyféli jogállás elismerésének hiánya (ahogyan arra az indítványozó hivatkozott is) valóban vezethetne a jogorvoslathoz való jog hiányára, de ennek alapja a jelen esetben az ügyféli jogállás elismerésének a XXVIII. cikk (1) bekezdését megsértő megállapítása lehet, így az Alkotmánybíróság a továbbiakban ebben a körben vizsgálta az indítványozó érveit.
- [28] Az Alkotmánybíróság a XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy a fellebbezési hatóság és a bíróságok az eljárásban részletesen kifejtették, hogy a jogszabályok és a bírósági gyakorlat szerint miért nem elégséges az ügyféli jogállás megállapításához az, amit az indítványozó az eljárás során előadott. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Valamint az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [29] Továbbá az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy „A [...] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív

elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.

- [30] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben arra is rámutat, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszában az indítványozó nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az indítvány a Kúria végzésével kapcsolatban nem alkotmányossági, hanem törvényességi, szakjogi kifogásokat fogalmaz meg. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [32] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2024. július 2.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró